

LAD JERES LYS SKINNE FOR MENNESKER!

Prædiken Alle Helgens søndag 6.11.2022 i Aarhus og København, Leif G. Jensen
Salmer: 363, 661, I Himmelen, 645.

Evangelium: Matthæus 5,13-16

I er jordens salt. Men hvis saltet mister sin kraft, hvad skal det så saltet med? Det duer ikke til andet end at smides ud og trampes ned af mennesker. I er verdens lys. En by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules. Man tænder heller ikke et lys og sætter det under en skæppe, men i en stage, så det lyser for alle i huset. Således skal jeres lys skinne for mennesker, så de ser jeres gode gerninger og priser jeres fader, som er i himlene.

Hvad er vores lys?

Man tænker måske, at de gode gerninger er lyset. Altså som om Jesus siger: "lad jeres gode gerninger være synlige, så de må se jeres gode gerninger og prise Gud." Men hvis det var det, han ville sige, hvorfor siger han så ikke: "Lad jeres gode gerninger skinne for mennesker, så de må se jeres gode gerninger!"? Men han siger i stedet: "Lad jeres lys skinne for menneskene, så de må se jeres gode gerninger." Deres lys er noget andet. Og når det lyser, ser mennesker disciplenes gode gerninger og priser deres Far i himlene.

Evangelisten fortæller os som noget af det første i evangeliet, hvad der er deres lys: ***Men han [JESUS] forlod Nazaret og kom og bosatte sig i Kapernaum ved søen, i Zebulons og Naftalis land, for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten Esajas, der siger: Zebulons land og Naftalis land, Vejen langs Havet, Landet på den anden side af Jordan og Folkeslagenes Galilæa, det folk, der sad i mørket, har set et stort lys, og de, der sad i dødens land og skygge, for dem brød lyset frem (Matt 4,13-16).*** Jesus var deres lys. Ikke deres gerninger, men Jesus! De opdagede ikke, hvor gode de selv var, så både de selv og andre blev kristne. Nej, de sad i dødens land og skygge, og da brød lyset frem, fordi Jesus bosatte sig i deres mørke.

Hør også, hvordan Jesus bliver deres lys i begyndelsen af prædiken: Der lindrende, lægende, varmende, trøstende lys til dem i disse ord: *Og han tog til orde og lærte dem: «Salige er de fattige i ånden, for Himmeriget er deres. Salige er de, som sørger, for de skal trøstes. Salige er de sagtmodige, for de skal arve jorden. Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdigheden, for de skal mættes. (Matt 5.2-6).* Med disse ord lyste Jesus for sine tilhørere. Og det lys var nu deres. Det skulle de lade skinne for mennesker! Trøsten, varmen, det lægende og lindrende lys.

Vore gerninger og liv er ikke vort lys!

At det ikke var deres gerninger, som var deres lys, fortalte Jesus dem i samme prædiken. Han sagde: *For jeg siger jer: Hvis jeres retfærdighed ikke langt overgår de skriftkloges og farisæernes, kommer I slet ikke ind i Himmeriget. I har hørt, at der er sagt til de gamle: «Du må ikke begå drab,» og: «Den, der begår drab, skal kendes skyldig af domstolen.» Men jeg siger jer: Enhver, som bliver vred på sin broder, skal kendes skyldig af domstolen; den, der siger: Raka! til sin broder, skal kendes skyldig af Det store Råd; den, der siger: Tåbe! skal dømmes til Helvedes ild (Matt 5,20-22).* Her er ikke lys!

Og han uddybede med et andet eksempel: *I har hørt, at der er sagt: «Du må ikke bryde et ægteskab.» Men jeg siger jer: Enhver, som kaster et lystent blik på en andens hustru, har allerede begået ægteskabsbrud med hende i sit hjerte. Hvis dit højre øje bringer dig til fald, så riv det ud og kast det fra dig; for du er bedre tjent med, at et af dine lemmer går tabt, end med, at hele dit legeme kastes i Helvede. (Matt. 5,27-29).* Igen: Her er ikke lys! Han viser os mørket i os selv. Vore gerninger ikke vort lys. Desværre. Han siger det meget direkte i samme bjergprædiken: *Øjet er legemets lys. Er dit øje klart, er hele dit legeme lyst; men er dit øje mat, er hele dit legeme mørkt. Hvis nu lyset i dig er mørke -- hvilket mørke! (Matt 6,22-23)*

Jesus vort lys ved sit nærvær og sin hjælp!

Jo, det brød frem, da Jesus flyttede til byen. Han var i deres by ved søen. Han boede hos dem. Og de så hans herlighed. De så hans godhed, hans helbredelser, hans omsorg. Der var lægedom, hvor han var. Der var tilgivelse og nåde. Tilgivelsen rakte ind i det dybeste mørke, hvor skyld og dårlig samvittighed herskede. Og hvis mennesker ikke erkendte, at de havde brug for tilgivelse, så viste Jesus dem mørket i deres hjerter, så det blev kulsort hos dem. Og så lyste ham for dem. Det bryder også frem hos os, fordi Jesus er flyttet til byen. Han bor hos os i Evangeliet. Han tjener os gennem vore brødre og søstre. Han er hos os med sit legeme og blod i nadveren. Han renser med sin tilgivelse. Og vi ser ham i ordet. Han er ved Guds højre hånd, så langt som himlen strækker sig. Og samtidig er han hos os når vi er dybt nede.

Jesus er vort lys ved at påtage sig vort mørke!

Men Jesus er også blevet vort lys på en anden og afgørende måde. Det fortæller evangelisten om i slutningen af evangeliet: *Men fra den sjette time faldt der mørke over hele jorden indtil den niende time. Og ved den niende time råbte Jesus med høj røst: «Elí, Elí! lemá sabaktáni?» -- det betyder: «Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?» (Matt 27,45-46).* Sådan gik det for ham, som er verdens lys, og som bragte lindring og lægedom til mennesker. Han led selv på korset, og der kom et stort mørke over hele jorden fra middag til kl. tre om eftermiddagen. Mørket ramte Jesus! Hvorfor? Fordi han led straffen for vore synder. Jesus forklarer selv, hvad der skete: *Menneskesønnen ikke er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange.» (Matt 20,28).* Han gav sit liv som løsesum. Vi var fanget af mørket. Han gik ind i mørket og købte os fri. Han er vort lys. Han er vor redning. Han er vor Frelser. Han er vor Herre!

Når han trøster, læger, lindrer, tilgiver, giver håb og viser os, at det ikke kun er os, han vil redde, men alle mennesker, også vore modstandere, også dem, som er ligeglade med os eller vore fjender, da kan vi fortælle dem om ham. Og da lader vi vort lys skinne for mennesker. Det gør vi ved at lade evangeliet lyde her om søndagen. Det gør vi ved at bevidne det for hinanden og for andre ved at holde os til Evangeliet, søge i kirke, søge ind i Ordet. I Guds ord er der lys. Det kaldes *"en lygte for vor fod og et lys på vor sti"* (Sl 119,105). Lad det lys skinne for mennesker.

Så de ser jeres gode gerninger og ærer min Fader

Og hvad ser de så? Jeres gode gerninger. Og de takker jeres Fader i himlene. Men hvordan det, når du selv kun ser at du er en synder og ser Jesu tilgivelse? Hvad er det da, at de andre ser? De ser det samme, som Jesus ser. De ser en, som er blevet hjulpet af den barmhjertige samaritaner, dig. Og de mærker barmhjertigheden hos dig. De møder i dig et menneske, som er blevet bøjet af Guds barmhjertighed og tilgivelse. De ser mennesker, som lever med Jesus. For det gør de jo, hans disciple. De lever med Jesus! Jesus forklarer det i Matthæus 25: *For jeg var sulten, og I gav mig noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog imod mig, jeg var nøgen, og I gav mig tøj, jeg var syg, og I tog jer af mig, jeg var i fængsel, og I besøgte mig. Da skal de retfærdige sige: Herre, hvornår så vi dig sulten og gav dig noget at spise, eller tørstig og gav dig noget at drikke? Hvornår så vi dig som en fremmed og tog imod dig eller så dig nøgen og gav dig tøj? Hvornår så vi dig syg eller i fængsel og besøgte dig? Og kongen vil svare dem: Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig. (Matt 25,35-40).*

De gode gerninger, som mennesker ser og mærker, vedkommer ikke dig selv. Du har jo også nok i at have Jesus som dit lys. Du ved også om dine synder og om mørket i dit hjerte. Men Jesus er dit lys, og derfor er du frimodig og glad. Du er glad selv når døden rammer. For Jesus er opstandelsen og livet. Han har tilgivet dig alle dine synder. Lad det lys skinne for mennesker, da ser mennesker noget, som du ikke ser. De ser jeres gode gerninger, mens du holder fast ved Livets ord, som lyser for dig. Amen.